

20. évközi vasárnap 2013.

Bevezető

A mai evangéliumi szakaszunkban, meghökkentő szavakat mond az Úr: "Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem szakadást!" Szavaiból kitűnik, hogy a hit harc és küzdelem, akárcsak a mindennapi élet. A mindennapi életben a hit miatt még a legbékésebb keresztények is nemegyszer az emberi nézeteltérések és ellenségeskedések keresztüzébe kerülnek. Az elvhű és gerinces emberek előbb-utóbb környezetük ellenállásába ütköznek. Jézus követése nem kegyes és jámbor szokás. Kemény és kellemtelen harc, amelyet minden követőjének vállalnia kell. De vállaljuk-e mi ezt a harcot? Vizsgáljuk meg lelkiismeretüket

Kirie litánia

Urunk! Bocsásd meg, hogy sokszor még azt sem merjük megmondani, hogy katolikusok vagyunk. Uram, irgalmazz!

Urunk! Bocsásd meg, hogy szó nélkül tűrjük hitünk gyalázását. Krisztus kegyelmezz!

Urunk! Bocsásd meg, hogy nem teszünk semmit sem a hit és erkölcsi igazságok érvényesüléséért társadalmunkban. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Krisztus Urunknak eme szavai: "Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem szakadást!", ellentétben látszanak lenni mindazzal, amit a krisztusi tanítás lényegének tartunk.

Már a próféták is, a Messiásról, mint a Békesség Fejedelméről jövendölnek az Ószövetségben.

Születését, Betlehemben: "Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarátú embereknek" énekkel adták hírül az angyalok a pásztoroknak.

Krisztus Urunk a kereszténység Magna Chartájában, a Nyolc Boldogságban, boldogoknak mondja a békességszeretőket, és Őket Isten fiainak mondja.

A főpapi imájában nem a szakadásért, hanem azért imádkozik a Mennyei Atyához, hogy mindannyian egy legyenek.

Az apostoloknak pedig azt mondta: "Békét adok nektek, az én békémet adom nektek.

És most azt hallottuk a mai evangéliumban: "Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem mondom nektek, szakadást".

Egy kicsit idegenül hangzik ma számunkra az, hogy hárman lesznek kettő ellen, és ketten három ellen. De ha nyitott szemmel járunk e világban, tudomásul kell vennünk azt, hogy igen is van szakadás a mai társadalmakban, legyen az hazai, vagy külföldi. A Krisztusban hívőkkel szemben ott van mindenütt a Krisztusban nem hívők tábora. Betűszerint igazak az agg Simeonnak az Úr Jézus templomban történt bemutatásakor mondott szavai: "Tétetett ez sokak romlására és föltámadására, jelül, melynek sokan ellene mondanak"

Aki nyitott szemmel figyeli a szellemi élet hazai forgatagát, annak

észre kell vennie, hogy nem pusztán arról van szó, hogy a pénz uralma próbál a szellem erői fölé kerekedni, és valami háttér uralmat biztosítani magának, hanem értékromboló hatalmat akar gyakorolni. Értékrombolásuknak is megvannak a maga képzett, befolyásos prófétái. Akik a szabadságot mértéktelenül felfokozva, az emberi szabadság szépen csengő jelszavát tűzve zászlajukra, döntő támadást intéznek a keresztény értékrend ellen. Más földrészeken más vallási és nemzeti értékrend ellen, amelyre épülnek a történelem színpadán fennmaradni akaró nemzetek társadalmi.

A globalizáció uszályának szolgálatában álló, nemzeti sajátosságokat, mi több nemzeteket eltüntetni, bünt és erényt egybemosni akaró, anarcho-liberális felfogás szerint, nem részesíthetők előnyben a gyermekeket vállalók, a gyermekeket nem vállalókkal, a házassági hűséghez ragaszkodók, a partnereiket folytonosan váltogatókkal szemben. Sőt az sem mondható, hogy a teljes család értékesebb lenne, mint egy alkalmi élettársi együttélés.

Vannak, akik gátlástalanul, arcrebberés nélkül hirdetik, hogy a társadalom számára és erkölcsi szempontból teljesen azonos értékű a családban élő, gyermekeket világra hozó és felnevelő emberek s a homoszexuálisok életformája.

Az új idők prófétái hangos szóval hirdetik, hogy az erkölcsi viselkedési normák az emberi szabadság útjában állnak, ezért fel kell számolni azokat, de legalábbis uralkodó szerepüket meg kell törni.

De van-e egyáltalán olyan háttér, ahol a szabadság szószólói is visszahökölnek? Talán az emberölés? Igen. De csak látszólag, mert az élet kezdetén és végén, az élet szentsége is megkérdőjelezhető. S megtévesztő szavakkal nevezik a magzat megölését, abortusznak, a gyógyíthatatlan betegeknek injekcióval történő megölését pedig eutanáziának. És nem biztos, hogy itt megállunk.

Ott van tehát az ezeket megengedők és az ezek ellen tiltakozó tábora, a társadalom kettészakadása.

Ott van tehát a Krisztus által említett szakadás a társadalomban. Ott van a kettő-három elleni és a három kettő elleni harc, mint mindig, úgy napjainkban is.

Amíg lesznek társadalomellenes, nemzeti és keresztény erkölcsi értékeket megsemmisíteni akaró erők, addig lesznek nekik megálljt kiáltó erők is. Nem véletlenül olvasható a nemzeti ünnepre figyelmet felhívó plakátokon a „nemzeti egyetakarás” kifejezés.

Tudjuk, mi előtt áll most nemzetünk. Legyünk hát éberek, okosak és bölcsék. Széles az út, s tágas a kapu, amely a pusztulásba vezet, s keskeny az ösvény és szűk a kapu, amely az üdvösségre vezet. Mi tudjuk, hogy melyik utat kell választanunk, hogy melyik úton kell járnunk. Azon, amely üdvösségre vezet nemzetünket, s nemzetünk valamennyi gyermekét.

Amen.

F. F.